

med, er som alt antydet indgribende og kompliceret, for saa vidt som det tager 3—4—5 forskellige Opgaver op og søger at løse dem efter samme Skema, hvilket altid viser sig at være uheldigt. Navnlig eet Afsnit i Lovforslaget har direkte Berøring med den forhaandenværende Krise, nemlig det, der angaar den ekstraordinære Understøttelse og Nødhjælpsarbejderne. Om dette Afsnit har mit Partis Ordfører allerede udtalt sig og sagt, at det ikke er godt, og jeg skal ogsaa tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til det.

Adskilligt bedre synes jeg, den Erklæring eller det Program var, som i Gaar offentliggjordes fra Ministeriet om Midlerne til Afhjælpning af den økonomiske Krise. Vi faar naturligvis senere Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere, men jeg ønsker dog straks at sige, at det forekommer mig særdeles glædeligt, at man efter de lange Overvejelser og trods de mange absolutte Afvisninger dog nu er naaet til et Resultat, som viser, at man i hvert Fald ønsker at betræde de positive Foranstaltningers Vej. Flere af de Midler, der nu stilles i Udsigt til Hjælp overfor Krisen, er saadanne, som vi for længe siden har peget paa som muligt anvendelige, og det er derfor en Selvfølge, at vi fra vor Side gerne vil støtte en saadan Industripolitik som den, man søger at slaa ind paa ved dette Program, og som nu synes at have sejret i Ministeriet. Vi haaber, at man vil gaa adskilligt videre end til dette Program, at man vil lade videregaaende Foranstaltninger følge efter denne Begyndelse, og for saa vidt det er Tilfældet, vil megen Strid i Fremtiden sikkert kunne undgaaes og megen Nød sikkert kunne afhjælpes.

Jeg har villet benytte denne Lejlighed til straks at sige disse Par Ord for dergennem at opfordre alle, der har Indflydelse paa disse Sager, til fremdeles med Alvor at søge positive Foranstaltninger gennemført, thi det er det eneste, der virkelig kan nytte. Det hjælper ikke med voldsomme Angreb paa de arbejdsløse eller med Rydning af Tilhørerpladserne, kun positive Foranstaltninger mod Nødstilstanden vil hjælpe, og det Lovforslag, vi i Øjeblikket behandler, vil aldeles ikke have nogen gavnlig Virkning.

Med Hensyn til dette foreliggende Lovforslag gjorde den højtærede Indenrigsminister en Bemærkning, som findes paa Spalte 617, angaaende Nødhjælpsarbejderne, som jeg straks vil anholde. Han gjorde her et Forsøg paa at paavise et Modsætningsforhold mellem 4 Medlemmer af Nødhjælps-

kommissionen, Andersen, Johansen, Lyngsø og C. F. Madsen, og mig. Han mente at kunne konstatere en Forskel, idet de fire Medlemmer havde talt om Nødhjælpsarbejderne som en uundgaelig Nødvendighed, medens jeg havde hævdet, at der slet ingen Nødhjælpsarbejder af Betydning kunde blive Tale om. Jeg ser ikke nogen Forskel her, og et Forsøg paa at skabe Modsætning paa dette Omraade er ganske omsonst. Jeg har udtalt min Tvivl om, hvorvidt der i al den megen Tale var nogen Uld, eller om det ikke var „viel Geschrei“ og intet andet, og jeg synes, jeg har faaet Ret, naar jeg ser paa den Betænkning, som er afgivet af Udvalget angaaende Nødhjælpsarbejder. Den indeholder en Liste over Arbejder, der siges under visse Omstændigheder at kunne bringes til Udførelse af Staten, af Kommunerne, af private o. s. v., Arbejder, som man kalkulerer til at andrage et Beløb af 60 Mill. Kr. og til at kunne give Beskæftigelse i 13/4 Million Arbejdsdage, altsaa, hvis man tænker sig, at disse Arbejder skulde udføres i Løbet af et Aar, til 5 000—6 000 Arbejdere. Ser vi imidlertid de enkelte Projekter igennem, viser det sig, at de aldeles ikke er modne til Gennemførelse, og at det aldeles ikke er Nødarbejder, men ganske ordinære Arbejder. Og om en Række af disse Arbejder erklæres det, at det er meget tvivlsomt, om de overhovedet kan komme til Udførelse, bl. a. af den Grund, at man ingen Penge har dertil, hvilket jo vil vise sig fremdeles. Dette pegede jeg paa under Behandlingen af Finanslovsforslaget, og jeg mener vedblivende at have Ret i, at den megen Tale om Nødarbejder har meget lidt paa sig, og at det var nyttigere først at møde frem med Planer, som man kunde iværksætte, og derefter tale om Betingelserne fremfor at møde op med et Krav om Lønnedsætninger paa Basis af nogle Planer, som svæver meget frit i Luften endnu. I Anledning af, at jeg havde nævnt, at der gik et Rygte om, at 30 000 Arbejdere skulde kunne finde Beskæftigelse ved Nødarbejder, udtalte den højtærede Minister, at han kendte ikke noget til dette Tal og vidste ikke, hvorfra jeg havde faaet det. Jeg maa udtrykke min Glæde over, at den højtærede Minister ikke læser Venstrepressen mere opmærksomt, end at dette er undgaaet hans Opmærksomhed. Jeg har læst det i Venstrepressen, som refererede dette Tal, der er fremkommet paa Grundlag af en Undersøgelse, som daværende Arbejdsanvisningsdirektør Jensen-Sønderup havde anstillet for at faa et Skøn over, hvor mange af de 60 000 arbejdsløse, der kunde tænkes at finde Be-